

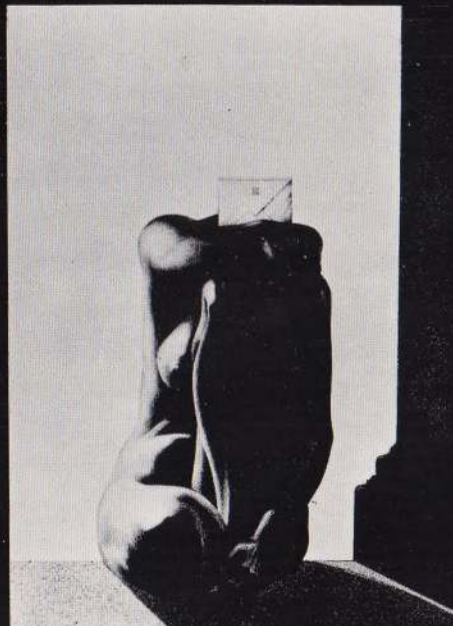
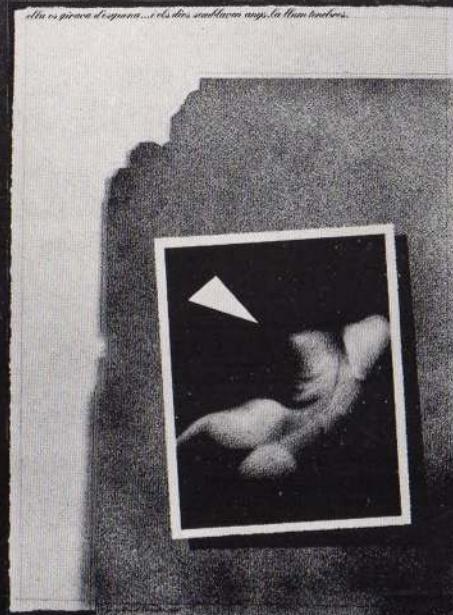
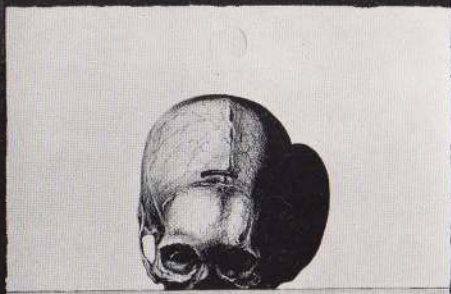
La fona

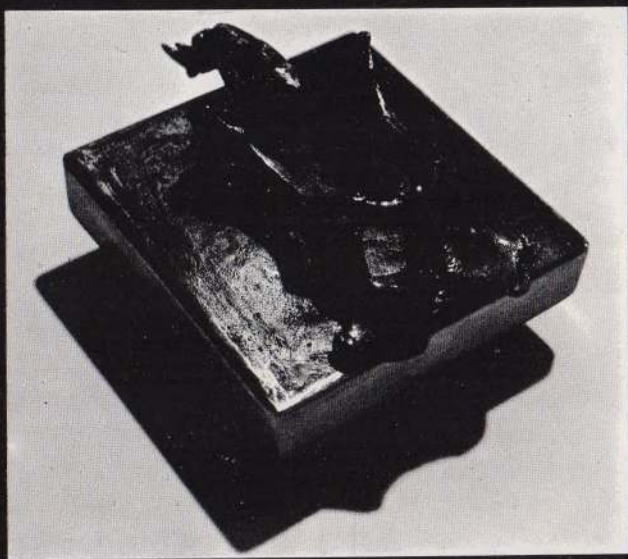
DIFUSIO
CULTURA

11-31 juliol 1980
mostra d'obres
antoni miró
la fona/oliva

ANTONI MIRO
DIBUJOS
ESCULTURES

ANTONI MIRO

L'home del quaternari dins de la foscor de la cova d'Altamira il·luminant-se amb una torxa, usant grassa i terres de colors, pintava les parets i hi representava imatges d'animals importantíssims per a la seua subsistència com eren el bisó i el cèrvol. Intentava a través de la representació gràfica practicar un ritus religiós favorable al èxit de la seua caça.

Aleshores la imatge, com sempre, ja començava a jugar un paper cabdal en l'existència de la humanitat en el camí cap al desenvolupament d'una organització social més perfecta.

Els mitjans tècnics eren primaris, com també ho era l'incipient esquema social, però poc a poc l'home en la gran aventura cap a la perfecció va utilitzant-los i millorant-los fins a ser cada vegada més complexes. Les seues idees gràfiques es perfeccionen i la representació del món que envolta l'ésser humà assoleix el seu objectiu d'il·lustrar i servir la pròpia humanitat en l'intercavi d'idees arribant aquestes a expressar conceptes i desitjos al servei de la mateixa societat, més ben dit, al servei de la mateixa classe.

Antoni Miró està inserit en un món convulsionat per tensions, passions i interessos oposats en la lluita de classes, on la injustícia plana per tot arreu.

Les lluites tribals de l'home primitiu per la possessió d'una peça de caça, o simplement el desig furiós i boig de matar i vèncer, avui es traspassen a uns mitjans sofisticats produint-se l'estat permanent de barbàrie que fa que dubtem si la ment humana ha evolucionat mínimament en comparació amb els antecedents de fa quatre mil anys.

En aquest món bàrbar i cruel en què vivim, on encara "homo hominis lupus", Miró amb tècnica variada, completa i perfecta utilitzant tots els elements dels quals avui pot disposar, reflecta la realitat social que l'envolta. La seua pintura, la seua escultura i els seus grafismes ens diuen sempre i a tota hora que malgrat l'espurna de la intel·ligència que mou la nostra activitat, l'home es troba molt allunyat de la seua perfecció i superació. La humanitat és encara molt jove, està a les beceroles.

Antoni Miró, com els artistes de la Itàlia renaixentista, és home que coneix a fons el seu ofici i toca tots i cada un dels procediments de les arts plàstiques; treballador infatigable arrelat a la terra que el veié naixer, viu aquesta ubió home-terra i a través de l'expressió del nostre dissortat País exposa tota la barbàrie que la humanitat arrossega des de mil·lenis.

Els Països Catalans, fet i realitat evident, vol ser amagat, homes com Toni Miró en la seua important parcel·la del camp artístic ajuden a fer pinya, repenjan múscle contra múscle, en la construcció del nostre castell humà que serà la societat catalana d'un futur clar i lluminós que tots desitgem.

Gonçal Castelló

